

ŽUPNÍ ZPRÁVY

2008-1

zimní vydání

25.01.08

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři, vážení čtenáři

V minulém roce jsme připravili program s plánem činnosti až do roku 2010. K jeho znění nebyly vzneseny žádné podstatné připomínky ani z jednot ani z výboru župy. Při sledování činnosti v jednotách nám na základě různých impulsů vychází závěr, že bude zřejmě nutné celý program přehodnotit, nebo upravit některé body, možná i náplň.

Stárneme opravdu tak rychle, jak některé jednoty dávají najevo, nebo je to něco navíc, co bere iniciativu předsednictvu a ubírá aktivitu v jednotách? V minulém roce byli někteří členové tak aktivní, že se psaly i dvoustránkové elaboráty, hledaly se kontakty k diskusím, k rozboru nejen vět ale i slovíček, dokonce i rozborů osob, jenom proto, že se někomu nelíbí. Takové jednání nás však nikam a k ničemu nevedlo, jenom ubírá síly pro další potřebnou práci, které je opravdu v současné době potřeba. Když není možné pouze diskutovat, ztrácí se tito členové v neznámu, aniž by za sebou zanechali tolik potřebné mladší, nově vychované členy. Přitom je to jediný nutný směr, pokud chceme, aby se Sokol a jeho myšlenky udržely při životě. Diskutovat se mělo dříve, v době, kdy byl dostatek sil a mladších členů. Dnes je nutná pouze práce, přesvědčování a zase práce. Na tu nám však v mnoha případech již síly nestačí, protože přemýšlet jak dál a pracovat je opravdu nad naše síly. Jak přivést mladší do našich řad, jak členskou základnu omladit, jak práci zintenzivnit, přivést více pohybu do našich jednot. Nedělám si žádné iluze, že bychom mohli pokračovat na různých stupních jako jednoty a župy pod ČOS. Mnohým se tento příklad nebude líbit, jsem pro mnohé, já nevím, asi volnomyšlenkář, držme se však skutečnosti.

Určitě neuhýbám ze směru, pouze se snažím opravovat chyby minulosti. Lidský potenciál máme, nebo měli bychom jej mít. Musíme se však dívat na kalendář. Dnes se již píše století 21. a ne 19., 20. Zásadní bod, se kterým musíme počítat a vycházet z něho.

Po odchodu do exilu se začalo pracovat dál podle stejných zvyklostí, aniž bychom upravili program na nové zahraniční podmínky. Ne ideologickým odklonem od Tyrše, ale programem činnosti. Ne prosazovat názory jednotlivců, ale dávat důraz na potřeby kolektivu. Je množství příkladů z minulých 40 let, které negativně působily na situaci v sokolských jednotách a nejenom v nich, v celé české menšině. Ať již to byli různí donašeči na tajnou službu ČSR, nebo v České televizi. Ne, více škod, řekl bych, jsme nadělali neústupným trváním na svých názorech, na prosazování svého osobního já. Vůbec nebyla snaha přivést své rodinné příslušníky do řad spolků. Náзор mladých však je ten, že s těmi starými nechceme nic mít, jenom se hádají. Je to dobrá záminka i když již dnes není ta prvotní.

Nepíši tyto řádky, abych jenom obviňoval ty dříve narozené z omylů. Píši je proto, že mám zájem nejen já, ale celé předsednictvo, aby švýcarský Sokol žil, aby neodešel jako v jiných zemích, třeba v Itálii, Holandsku, Belgii a dalších, někam do ztracena. K tomuto směru se však pomalu, ale jistě blížíme. Připadám si při hledání nových možností k vylepšení práce mnohdy nepochopený. Život mi utíká jako všem kolem a mohl bych jej mnohdy prožít osobně mnohem efektivněji.

Georg Jordan, starosta župy

Kalendář akcí župy Švýcarské a jednot

kdy	kdo	co	přihláška/info
16.02.08	Sokol Curych	Ples jednoty	
05.04.08	župa	Schůze župního výboru	info br. starosta
10.-12.05.08		Sokolské setkání v Oetz (župa Rakouská)	info br. starosta
01.-10.08.08		Letní tábor Bürserberg	ses. B. Jordan
22. 02.-24.02	Sokol Baden	Lyže Davos	V. Günter
13.03.08		Valná hromada	výbor jednoty
15.03.08		Výlet na kolech Wettingen, Kloster Fahr	M.+V. Günter
12.04.08		Fricktaler Höhenweg (ca. 4 hod. chůze)	J. Ulrich
18.05.08		Výlet na kolech Zürcher Weinland	J. Ulrich
10.06.08		Nordic Walking Baldegg	T. Vlček
26.07.– 02.08.		Turistika Vallis	M.+V. Günter
09.08.08		Túra Intschi	M. Günter
24.08.08		Vzpomínka na 21. srpen 1968	Sokol Baden
31.08.08		Túra Marbach	M. Günter
18.09.–24.09.		kulturní výlet	V.+M.Günter
08.10.08		Kuželky	V. Günter
06.12.08		Mikuláš	J. Schifferle
24.05.08	Sokol Basilej	Volejbalový turnaj	br. J. Oplatek 061-411 39 75
11.11.08		Oslava Dne příměří v Cernay	
17.08.08	Sokol Lucern	Sjíždění řeky Reuss	info ses. Bachmann
06.-07.09.08		Volejbalový turnaj	info br. Jordan
Červen 08	Župa Ještědská	Slet pod Ještědem v Liberci	ses. B. Jordan
19.10.08	ČOS	Sokol republiky, symposium v Praze	

Adresa župy Švýcarské: Hr. Petr Chour, Äussere Mattenstr. 27, 5036 Oberentfelden

Župa

Slovo náčelnice

Cvičím, cvičíš, cvičíme

Lépe řečeno cvičili jsme společně na cvičební neděli 4.listopadu ve Windischi. Sjelo se nás víc jak padesát z osmi jednot, bohužel chyběli cvičící z největší jednoty Curych. Nejpočetněji byla zastoupena domácí jednotka Baden, která zajistila tělocvičnu a připravila všem účastníkům bohatý bufet na posilněnou a potom jednotka Winterthur.

Cvičili jsme všichni opravdu pilně. Po společném nástupu následoval rázný pochod. Příležitost pochodovat ve čtyřstupech a dokonce v osmistupech musíme na cvičební neděli využít, v jednotách se v potřebném počtu málokde sejdeme. Pak nás důkladně rozcvičila Markéta Malinová. Její rozcvičky známe v Lucernu, v Curychu i na cvičebních nedělích. Tentokrát nám připravila neobvyklou rozcvičku

s nafukovacími balonky. Zase nový nápad do jednot, změna je vítaná vždycky.

Po rozcvičce následovalo posilování, které na různých náradích připravila Eva Procházková. Žíněnky, žebřiny, švédská bedna, bradla, švihadla, pružné gumy, tělocvična se rozdělila na mnoho stanišť.

Snažili jsme se ukázat co ještě zvládneme a také zapamatovat si náměty do cvičebních hodin. Už jste něco z těch cviků v jednotách využili?

Posilňené, protažené svaly potřebují uvolnění. Zdravotní cvičení si vzala na starost Marie Stejskalová. Cvičí vždycky s úsměvem na tváři, dokázala povolit nejenom naše svaly, ale také po intenzivní namáhavé části vnést do haly úsměvnou atmosféru. Stále nás chválila, tak jsme se usmívali také.

Při instruktáži Táni Vlčkové jsme se hýbat nemuseli. Zato jsme se dověděli mnoho zajímavého z historie nording walking a hlavně o působení tohoto pohybu na naše svaly. Praktický nácvik se také uskuteční, nezapomeňte si koupit správné hole a přijet v sobotu 24. května do Binningen.

Hry a Lída Čarnecká patří už téměř tradičně na cvičební neděli k sobě. Házejte míč, pamatujte si jména, musíte vědět kam utíkat, za koho se postavit, prostě mnoho věcí najednou. Orientace, paměť, rychlost, to všechno se po nás žádalo. Když jsme něco nezvládli, byl alespoň důvod se zasmát.

Po rychlém pohybu zklidnění, na programu byla joga. Ivana Kees nám předvedla, jak mají cviky správně vypadat, my jsme se snažili ji napodobit. Dlužno říci, že pouze více či méně úspěšně. Některým bolesti po celodenním cvičení pominuly, u jiných se úleva nedostavila. Tak snad příště, anebo jogu cvičit častěji.

Všichni tu písničku známe – jak to kuře krákoře, jak ta husa chodí bosa, jak to tele hubou mele, za devět let se už může něco vysloužit. Ale zpívat, přitom cvičit, nesplést vlastně pozpátku pohyby zvířat, to vždycky vyvolá salvy smíchu. Takže se rozejdeme, dokud se smějeme.

Děkuji sestřám a bratrům za účast a sokolskou kázeň, děkuji všem cvičitelkám za přípravu jednotlivých částí cvičební neděle, děkuji celé jednotě Baden. Cvičební neděle skončila, příště se sejdeme v neděli 9. listopadu 2008.

Beatrice Jordan

Volební valná hromada

Na podzimní volební valné hromadě byli zvoleni do předsednictva župy: br. Georg Jordan (jednota Lucern, starosta), br. Petr Chour (jednota Aarau, 1. místopředseda a jednatel), br. Václav Günter (jednota Baden, 2. místopředseda), ses. Beatrice Jordánová (jednota Lucern, náčelnice), ses. Dana Štěpánková (jednota Basilej, místonáčelnice), br. Jiří Řehák (jednota Winterthur, náčelník), ses. Dagmar Bergová (jednota Aarau, bez funkce), ses. Jana Vodičková (jednota Solothurn, pokladní), ses. Eva Svobodová (jednota Solothurn, vzdělávatelka a redaktorka ŽŽ), revizorky účtů ses. Jana Ulrychová (Baden) a ses. Francina Formánková (Solothurn).

Nová tvář v předsednictvu

Do předsednictva župy byla nově zvolena ses. Dana Štěpánková, která bude zastávat funkci místonáčelnice.

Sestra Dana Štěpánková (56) je ve Švýcarsku od roku 1970, žije v Basileji. Dana vyučuje kreslení a ruční práce na základní škole. V Sokole Basilej je od jeho začátku od roku 1972. Téhož roku cvičila na jejím 1. sletě ve Vídni, později i na dalších, v Curychu a v roce 2006 v Praze.

Na valné hromadě se projednávalo: Nové stanovy župy – časově velmi náročný projekt, vzhledem k tomu, že probíhá revize stanov ČOS, je práce na tomto projektu přerušena. Župní prapor: Ses. Svobodová předkládá návrh župního praporu. Pro pokračování „projektu župní prapor“ byla většina přítomných.

Přítomným jubilantům byly předány pamětní listy, ses. Bergová obdržela čestné uznání a zlatou medaili ČOS.

Připomněli jsme si rovněž blížícího se jubilea „40 let exilu“. My, sokolové, bychom se měli domluvit na jedné, společné akci.

Sestry a bratři, nový rok je ještě mladý, přeji Vám všem, prožijte tento (i další) šťastně, přeji Vám všem zdraví a hlavně hodně elánu do sokolské práce.
Všem sestřám a bratrům, kteří nám poslali svá novoroční přání, touto cestou srdečně děkuji.

Eva Svobodová, vzdělavatelka župy

Ze sokolských jednot

Sokol Baden

Poděkování

Sokol Baden děkuje všem návštěvníkům našeho 32. plesu ve Wettingen za jejich hojnou účast. Díky Vám, Vaší dobré náladě a večernímu slavnostnímu oblečení jste přispěli velkou měrou k zdařilému úspěchu slavnostního večera.

Doufáme, že jste byli s naším plesem, hudbou, výzdobou, tombolou a koláči spokojeni a že se všichni opět sejdeme v příštím roce na našem 33. plese, který se bude konat v sobotu dne 24. ledna 2009 ve Wettingen.

Sokol Baden se již nyní těší na shledání s Vámi a dodatečně Vám všem přeje úspěšný a ve zdraví prožitý rok 2008.

Václav Günter, starosta

Sokol Curych

Výstup na Rigi

Sokolové z Curychu uspořádali výlet na Rigi. Několik týdnů předem se výlet připravoval. Ale právě v těchto dnech se počasí zhoršilo, místy i přšelo. Radostně jsme se scházeli v pátek 28. září 2007 ráno se starostí, jak bude. Ve vlaku do Arth-Goldau i na Rigi-Kulm vládla veselá nálada. I slunce se na nás usmálo, i když byly všude mraky. Všichni jsme vystoupili na nejvyšší vrch hory a byli jsme odměněni krásným výhledem na Vierwaldstättersee a město Lucern. Mraky se malebně převracely a když jsme odcházeli, krajinu zahalila mlha. Po dobrém obědě jsme chvíli poseděli a zpáteční cesta lodí z Vitznau udělala krásnou tečku za naším

výletem. Celkem se zúčastnilo 14 sester a bratří. Pro nemoc chyběli dva členové.

Sokolský piknik: Bylo nás dvacet

Každým rokem koná Sokol Curych piknik v chatě Schützenhaus-Oberengstringen v krásné přírodě. Na podzim a na jaře. Letos se ten podzimní zvláště dobře vydařil. Panovala radostná nálada. Všichni spokojeně konzumovali grilované dobroty, které si přinesli. Nechyběly štrůdly, koláče a vrcholem výborných pochoutek byl smetanový dort od Zdeny Mendíkové. Celkové setkání záramoval zpěv národních a sokolských písní, které doprovázely dvě harmoniky Katky a Dany Nápravníkových, které daly notu zdařilému pikniku. Někteří si i zatančili. Jen nám chyběla kytara krajana Toma, který nás celá léta doprovázel. Odešel na věčnost a rádi budeme na něj vzpomínat.

Vánoční oslava

Na vánoční setkání jsme se radostně scházeli. Prostředí restaurace „Schützenhaus Albisgütli“ se nám líbilo. Se zájmem jsme si prohlíželi fotografie, které byly připevněny na tabulích: Sokolové z roku 1925, zahájení a ustavení župy, přípravy a účast na prvním sletu ve Vídni v r. 1972, dále slet v Curychu v r. 1976. Na fotografiích byli naši žáci a žákyně ze sletu ve Vídni a krojovaná skupina, vedená Petrem Horváthem.

Vánoční program: vzpomínka, jak trávili vánoce naši prezidenti T.G. Masaryk v r. 1918, Eduard Beneš v r. 1935 a 1938, Emil Hácha v r. 1938. Sestra Mádrová vyprávěla o vánočních zvycích a četla svou povídku a vánoční přání. Nakonec ses. Mařasová přečetla úryvek z básně Štedrý večer od J. Nerudy „Petr usne...“. Všichni byli s večerí spokojeni, ale nejdůležitější bylo, že jsme se opět v hojném počtu setkali, bylo nás 35.

Na začátku našeho setkání jsme vzpomněli na naše členy, kteří nás v roce 2007 navždy opustili. Na Rudolfa Fialu, který byl po několik let vzdělavatelem naší jednoty a starostou Ústředí Sokola v zahraničí. Vykonal mnoho dobrého. Na Věru Vögele, která byla radostnou a milou kamarádkou. S vděčností na oba budeme vzpomínat.

Maňka Mařasová, vzdělavatelka, Sokol Curych

Sokol Lucern

Hrátky s Milanem,

neboli prozaická hodinka pro potěšení a také trochu k zamyšlení.

V sobotu, 17. listopadu v 16 hodin, se nás sešlo 24 posluchačů ve velkém terasovém bytě Majky Cronové nad lucernským jezerem k tentokrát „Prozaické hodině“ s hercem Milanem Moravcem. Nejdříve nám přednesl „prozaické vyprávění“, „Ohře“ a „Svratka“ od Viléma Mrštíka, nakonec prozu Ladislava Fikara „Vysočina“. Jeho žena, zpěvačka Melita Moravcová, k tomu pouštěla hudbu. Adagio a Scherzo z „Idyly“ od Leoše Janáčka. Všichni jsme s velkým zaujetím a skoro bez dechu poslouchali a obdivovali nejen samotná díla, ale i Milanovu paměť, neboť přednášel skoro hodinu zpaměti! Přesvědčil nás, že i po osmdesátce je možno s trénovanou pamětí podat výkon mladíka! Protože jsme Milana nechtěli jen tak nechat odejít, přidal ještě „Rozhovor sám se sebou“ od Bohumila Hrabala.

Milane, děkujeme za krásné odpoledne a těšíme se na pokračování.

Na závěr jsme se sesedli kolem velkého stolu a u kávy, chlebičků, koláčů a jiných přinesených dobrot ještě zažívali naše duševní toulání po naší „Moravěnce milé“.

Jitka Holečková, Sokol Lucern

Sokol Winterthur

Ze života jednoty

Cvičíme každé pondělí od 19.30 hod. Naše jednota je početná (38 členů) a na každém cvičení se nás schází 15-22 cvičících. Po cvičení se ještě hraje volejbal a kdo nehraje, počká v nedaleké restauraci až se dostaví ostatní. Pak při osvěžení posedíme při

družné zábavě i poučení a pomáháme si radou i skutkem.

Náš průměrný věk je důchodový a každý už nemá dost pevné zdraví na vykonávání zimních sportů. Zato navštěvujeme sokolské bály, cvičební neděle ve Windischu, společně slavíme Silvestra a jiné akce. Naši zástupci nechybí ani v Oetzau. Za slušného počasí jezdíme na kolech. V létě chodíme na plovárnu a o prázdninách se scházíme na zahradě. Jsme výborná parta a doporučujeme všem krajanům, aby se k nám přidali.

Zdena Truncová

Žalov

Naše řady navždy opustil 30. prosince 2007 bratr Dr. med. **Erich Reinisch**, narozený 17. 9. 1928. Bratr Erich byl vzácný člověk, vlastenec, tichý a laskavý kamarád. V jednotě Curych se zúčastňoval se svou ženou Milenou a synem Davidem sokolské činnosti. S velikou radostí cvičil na sletech Sokola v zahraničí. Byl členem výboru naší sokolské jednoty a po mnoho let byl i naším pokladníkem. Protože výborně cvičil na nářadí, závodil za naši jednotu ve družstvu nářadovců na sokolských závodech. Poslední léta se pro nemoc nemohl zúčastnit činnosti v naší jednotě. Rozloučili jsme se s ním ve čtvrtek, 10. ledna 2008, ve hřbitovní kapli ve Witikonu. Budeme na něj vždy rádi a vděčně vzpomínat.

Bratři a sestry Sokola Curych

Akad. arch. Rudolf Fiala * 5. srpna 1914, † 26. listopadu 2007.

„Bratře a sestro“, to byl nejkrásnější výraz všech vztahů. Stáli vedle sebe spolu vnitřně spojeni: učeň s mistrem, žák se svým učitelem, vedoucí podniku s řadovým spolupracovníkem. Právě bratrství dovedlo určit rozsah vztahů i v denním životě. To byl pravý obraz sokolství a má-li ho plnit dál, musí být také kredem každého z nás, na kterémkoliv místě velké sokolské rodiny.

Úvodem slova z projevu bratra Rudolfa Fialy při setkání v Tyršově domě. Co proklamoval, to prosazoval, tím se celý život řídil. Odešel v tichu, tak, jak poslední roky žil.

Narodil se ve Vídni, po odchodu otce do války se rodina odstěhovala zpět do Čech. V poválečných letech dokončil školu a začal se u svého otce učit truhlářem. Po vyučení navštěvoval Střední uměleckou školu, na které po jejím absolvování vyučoval architekturu. Při této práci ještě dokončil na vysoké škole architekturu. V roce 1968 po příchodu vojsk do Československa odešel s rodinou do Švýcarska. Nejdříve začal pracovat v soukromé kanceláři jako architekt. Krátce nato přešel do koncernu Migros jako architekt. Toto místo se stalo jeho životním posláním. Ještě ve svých 81 letech pracoval pro svého zaměstnavatele na speciálních úkolech.

Ne jako vedlejší cestička, ale jako široká stopa se táhne celým jeho životem práce pro Sokol. Byl pevnou oporou Sokola v zahraničí, na všech stupních činovníckých funkcí, do kterých byl zvolen. Nikdy neřekl ne, pokud šlo o sokolskou práci. Vždy vydal vše, co bylo v jeho silách.

Byl velkou hybnou silou v jednotě Curych, v župě Švýcarské a také v Ústředí Československého Sokola v zahraničí. Pracoval na poli vzdělavatelském, redigoval časopis Ústředí. Ve funkci starosty završil sled práce celého Ústředí zahraničního Sokola, ukončil činnost předsednictva a byla provedena příprava pro novou organizaci zahraničního Sokola.

Vše, co pomáhalo k přenášení a rozvíjení sokolských myšlenek, ať organizace zahraničních sletů, založení Tyršovy jízby, anebo organizace sokolských setkání v Tyrolském Oetzu, vydávání věstníku, všude se snažil svými silami pomoci a přispět tak k úspěchu celé sokolské práce.

Bratře Fialo, milý Rudolfe, čest Tvé památce.

Poslední Nazdar Sokolská župa Švýcarská

Různé

Sokolové v Austrálii

Opouštěli jsme ponuré listopadové Švýcarsko v naději, že nás na konci našeho dlouhého letu čeká sluníčko. A taky že ano. Město Melbourne nás přivítalo zalité sluncem a teplotou kolem 30 stupňů nad nulou. Byli jsme sice na teplo už trochu připraveni, čtyři dny, strávené v Singapuru, nás pěkně zahřály. Melbourne nemá stálé počasí, přišla i bouře a déšť a chladno, asi tak kolem 20 stupňů. V horách jsme zažili pořádnou bouři i s kroupama a na krokodýlí řece v dešťovém pralesi pořádný liják. Ale onu neděli, kdy jsme se měli sejít se sydneyjskými sokoly, bylo krásně a teplo. Velmi nás mrzelo, že jsme se opozdili, špatně jsme odhadli nedělní provoz. Byli jsme pozvaní k přátelům naší dcery k obědu na druhém konci

města, vzali si pak taxíka a doufali, že nás za hodinu zaveze k sokolovně. Ale co čert nechtěl, všude červená a navíc se kousek před námi zvedl padací most, vlastně zvedací, a pod ním majestátně (to znamená pomalu) asi čtvrt hodiny projížděly plachetnice sem a tam. Před tělocvičnou (obr. vlevo) nás už

netrpělivě očekávala jednatelka sestra Judy Dlask (obr. dole, druhá zprava), uvedla nás do pěkné místnosti, kde se odpoledne promítal český film a představila nás čekajícím sokolům a sokolkám. Bohužel hodně jich už odjelo domů, vzdálenosti v Austrálii jsou trochu větší, než v Evropě. Káva a zákusky už byly připraveny, popovídali jsme si, jeden starší bratr mi ukazoval fotografie z padesátých let, když byl v Německu a již tam byl v Sokole (myslím Murnau, ale nejsem si jistá). Tělocvična je opravdu velmi pěkná, každou sobotu odpoledne cvičí sestra Jane s dětmi. Velmi milá sestra Judy nás pak zavezla k našemu pensionu. S přáním všeho nejlepšího do nového roku jsme se rozloučili a vydali se k dalším sokolům do Canberry. Hlavní město Austrálie –

Canberra. Představte si velikánský park a do parku zasazené město. Nepřiliš velké ve srovnání se Sydney nebo Melbourne, klidné a deštivé. Byli jsme poučeni, jak jsou obyvatelé šťastní, že prší, už sedm let pořádně nelilo. Sestra Zora Kašpárková má na plotě ceduli, že kytky v zahrádce zalévá již použitou vodou (vodou z vany, to aby sousedi nereklamovali...), všude se s vodou velice šetří. Sestru Kašpárkovou jsme znali ze sletů, po prvé jsme se viděli v Curychu v roce 1976. Čekala na nás v hotelu i se svým báječným psem (doprovodný pes pro neslyšící). Sdělila nám smutnou zprávu, její manžel zemřel asi před šesti týdny. Popovídali jsme si a domluvili se na příští den, v českém národním domě hrála muzika z Prahy, takže jsme tam všichni vyrazili. Sestra Kašpárková starší, mladší

s manželem, my dva a jedna naše dcera. Zábava pěkná, více jsme však povídali než poslouchali hudbu. Se cvičením je to slabé, na slety jezdí z Canberry jen rodina Kašpárkova. Ale mají možnost se scházet, povídat si česky i anglicky (pardon australsky – nerozuměla jsem vůbec nic). Australská vláda podporuje

činnost menšin žijících v Austrálii, mají tím pádem i vlastní rozhlasové vysílání.

Zpátky v Melbourne jsme jeden čtvrtek vyrazili do sokolského národního domu na kafe a zákusek, to jsme věděli z internetu. Pár lidí už bylo nahoře, někteří pánové hráli karty, ostatní si povídali. A pak se přihnala rezolutní sestra Vlasta Šustková (obr. na str. 8, první zleva) a už se všichni dali do práce. Skládali Kvart (krajanský a sokolský list), lepili adresy, třídili podle adres. Jirka a já jsme se taky dali do práce, pomáhali „koníkovat“ když došla lepicí páska. Představte si, že je rozesíláno skoro tisíc výtisků! V sobotu byla mikulášská zábava, nevelká místnost v přízemí (malá tělocvična) již byla vyzdobena, v jednom rohu trůnil vánoční stromek. Sešlo se asi 50 lidí, velmi dobrá večeře připravená sestrou

Špirochovou, pak tanec, tombola. V neděli byla mikulášská nadílka pro děti, sešlo se jich skoro 100!! A kdo má zájem, může se chodit učit češtinu. Sokolové a krajané jsou velmi aktivní i když právě cvičení pokulhává, vlastně se necvičí, ale je se kde scházet, budova je příležitostně pronajímáná, důležitý zdroj příjmů. Povídali jsme si chvíli se starostkou sestrou Markétou Lyell (právě ten den se stala babičkou – velmi mladou), obdivuje předešlé generace, co vše tady vytvořily. Potíže a nedorozumění větší či menší jsou snad všude, to dobře známe od nás. Ti sokolové a krajané, se kterými jsme se setkali, byli velmi milí

a přátelství, všem děkujeme za milé přijetí a přejeme hodně štěstí a nadšení k práci pro Sokol a doufáme, že se dočkáme sokolské návštěvy z Austrálie u nás.

A jak jsme tak jeli australskou krajinou, viděli jsme sýrárnu. Samozřejmě, že jsme museli vyzkoušet tamní sýry, švýcarským sýrům se přece nic nevyrovná! No, i vyrovná, sýry byly velmi dobré. A protože občas musí člověk si někde zaskočit, hledali jsme onen domeček, ale já jsem odmítla do něj vkročit. Na dveřích byl nápis Cows (krávy, to byly dveře pro Ladies) a Bulls (to byly dveře pro Gentlemany). Tak to teda ne, i když australské kravičky jsou velmi pěkné, hlavně černá plemena a jednou jsme viděli mezi stádem pasoucích se krav tři klokany, kteří se mírumilovně pásli také. Viděli a zažili jsme toho hodně a protože se blížil vánoční čas, bylo vše vánočně vyzdobeno, obrovské stromky vánoční, samozřejmě umělé, pot nám tekla po zádech a z obchodních domů se ozývalo Rolničky, rolničky a Tichá noc. 6. prosince jsme si doma připravili malou mikulášskou, koupili jsme pravé vídeňské řízky, k tomu bramborový salát, vánoční ubrus a čokoládového Mikuláše od Aldiho, nechala jsem ho na stole a za chvíli se začal roztékat, venku byly 34 stupně. Za pár dnů jsme přistáli v Curychu a venku byly minus 2.

Tak, to bylo jen tak stručně, mohla bych popsat spoustu stran, jenže to by pak nikdo nečetl. Jak se to v němčině říká? In der Kürze liegt die Würze.

Eva a Jiří Svobodovi, Sokol Solothurn

Česká školička

Česká školička v Bruggu (kt. Aargau) by chtěla zahájit své první vyučování v lednu 2008. V dopise, který nám byl zaslán, stojí mimo jiné: „Zdá-li se vám, vážení krajané, že myšlenka České školičky pro předškolní děti a její cíle je projektem smysluplným a důležitým a máte-li chuť a možnost nás jednorázově a nezávazně jakoukoliv menší či větší částkou pro rok 2008 podpořit, budeme se velice těšit a srdečně vám tímto již předem děkujeme.“

Za Českou školičku: Jarmila Křížová (vyučující), tel. 056 222 41 89, Iveta Hunziker-Plechatý (administrace), tel. 056 441 09 11. Postcheckkonto: Hunziker Iveta, Skolicka, 5200 Brugg, 40-205648-2.

Jezdecká socha T. G. Masaryka

Před Muzeem TGM v Lánech by měla stát socha T. G. Masaryka na koni. Městské muzeum v Rakovníku s pobočkou v Lánech vyhlásilo celostátní veřejnou sbírku, do které se již zapojilo několik sokolských jednot v České republice. Podrobné informace získáte na www.muzeumtgm.cz/1/sbirka.php
Číslo účtu ČSOB, ohlášené vedením rakovnického muzea: 214 348 774 / 0300.

Uzávěrka příštího čísla Župních zpráv je 15. dubna 2008

Redakce:

Eva Svoboda, Eichenweg 1, CH-4528 - Zuchwil
Tel.+Fax. +41-32-685 57 84, e-mail: jiri.svoboda@dplanet.ch